

KORENBLOEMEN

*Ja ja so blau blau blau blüht der Enzian
Wenn beim Alpenglügen wir uns wiedersehn
Mit ihren ro-ro-ro-roten Lippen fing es an
Die ich nie-ie-ie-ie-ie vergessen kann.*

Wie ligt daar in het veld vol korenbloemen
zo mooi, zo zuiver en zo helder te zingen?
Het is Willem Wijngaarden uit de Harkema.
Nog even en dan moet hij weer op huis aan.
Maar eerst nog zingen en koekeloeren
naar de elpee die hij heeft gekocht voor 20 gulden.
Naar het hoofd van Heino met het lichte haar,
naar de donkere bril, de coltrui en colbert.

Refrein:

De boeren zaaien tarwe, géén korenbloemen.
Toch zijn er altijd weer van die blauwe bloemen.
Daarom, al heeft hij geen geld;
die elpee van hem, ja die zal er komen.
Want de korenbloem verschijnt, ja ze komen
ook zonder dat de boeren het willen.

Men heeft al vaak genoeg tegen hem gezegd:
'Willem jongen, maak een plaatje,
want jij kan zo verrekte mooi zingen.
Waarom doe je dat nou niet, Willem jongen?'
Maar om een singeltje te maken,
kost al gauw zo'n tweeduizend gulden.
Hij heeft een gezin, maar geen dikke baan.
Hij moet gewoon een goeie kruiwagen hebben.

Refrein

Hij weet niet dat een Enzian een gentiaan is,
een alpenbloem uit het land van Heino.
Waar de Alpenmeisjes zo mooi over jodelen:
'Holla hia hia holla di holla di ho.'
Maar je hoeft niet alles te weten.
Voor Willem telt maar één ding:
een eigen plaat met liedjes van Heino
in een Nederlandse vertaling.

Refrein

Ja ja so blau blau blau blüht der Enzian.